

Sygn. akt VII U 1051/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy T. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o odsetki (z tytułu renty wypłaconej po terminie)

na skutek odwołania T. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 19 lipca 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

T. W. w dniu 12 września 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 19 lipca 2018 r., znak: (...). Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do wypłaty odsetek z tytułu opóźnienia w przyznaniu i wypłaceniu świadczenia pieniężnego z ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Ubezpieczony wskazał,

że dokumenty w sprawie zostały poddane właściwej obiektywnej ocenie zarówno przez Sąd i organ rentowy, który w efekcie końcowym nie zgłosił żadnych zastrzeżeń co do stanu faktycznego jak i prawnego w ramach zakończonego postępowania procesowego (k. 3-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 18 września 2018 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że okolicznością niezbędną do wydania decyzji był wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2018 r., który wpłynął do Oddziału w dniu 14 maja 2018 r. Organ rentowy uznał, że dopiero od tej daty należy liczyć 30-dniowy termin, w którym stosowna decyzja powinna zostać wydana, a którego przekroczenie rodziłoby obowiązek wypłaty odsetek. W ocenie organu rentowego decyzja z dnia 6 czerwca 2018 r. wykonująca wyrok została wydana z zachowaniem terminu. Ponadto organ rentowy zauważył, że zarówno Sąd Okręgowy jak i Sąd Apelacyjny wydając wyrok nie stwierdzili odpowiedzialności Oddziału a wobec powyższego brak jest podstaw do wypłaty odsetek (k. 13 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. W. w dniu 31 sierpnia 2015 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o rentę z tytułu niezdolności do pracy
(k. 1 a. r.).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 września 2015 r. i Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 października 2015 r. odwołujący został uznany za zdolnego do pracy
(k. 37 i 49 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną do Sądu przez odwołującego decyzję z dnia 22 października 2015 r., znak: I/20/045079232, zgodnie z którą odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy
(k. 51 a. r.).

Sąd w dniu 7 lipca 2016 r. wydał wyrok, zgodnie z którym zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2015 r. na stałe opierając się na opinii sporządzonej przez biegłego sądowego ortopeda wbrew zarzutom skierowanym przez organ rentowy, który wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego ortopedy (k. 76 i 82-85 a. s. VII U 1858/15.).

Organ rentowy w dniu 29 sierpnia 2016 r. wywiódł apelację wskazując, że Sąd wydał wyrok na podstawie niepełnego materiału dowodowego, ponieważ nie dopuszczono dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego ortopedy (k. 189-191 a. s. VII U 1858/15).

Na skutek zarzutów przedstawionych w środku zaskarżenia, Sąd Apelacyjny dopuścił dowód z opinii innego biegłego sądowego ortopedy, który również wskazał, że odwołujący jest trwale częściowo niezdolny do pracy. W związku z tym Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 marca 2018 r. oddalił apelację organu rentowego (k. 233, 255 i 276 a. s. VII U 1858/15).

Wyrok Sądu Apelacyjnego został doręczony organowi rentowemu w dniu 14 maja 2018 r. Na jego podstawie organ rentowy wydał decyzję z dnia 6 czerwca 2018 r., znak: (...), zgodnie z którą przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na trwałe od dnia 1 sierpnia 2015 r. (a. r.).

Odwołujący w dniu 6 lipca 2018 r. złożył wniosek do organu rentowego o przyznanie prawa do odsetek od przyznanej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (k. 93 a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną decyzję z dnia 19 lipca 2018 r., znak: (...), zgodnie z którą odmówił odwołującemu prawa do wypłaty odsetek. Organ rentowy wskazał, że Sąd Apelacyjny wydał wyrok w dniu 14 marca 2018 r. oddalając apelację i tym samym przekazał rozstrzygnięcie do wykonania Oddziałowi, a więc dokonania wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy za okres od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia 4 października 2017 r. W ocenie organu rentowego wyrok ten nie wskazuje organu rentowego winnego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W związku z tym organ rentowy stwierdził, że wniosek ubezpieczonego o wypłatę odsetek wynikających z tytułu opóźnienia w wypłacie renty nie znajduje uzasadnienia w stanie faktycznym niniejszej sprawy (k. 109 a. e.).

Sąd Okręgowy i Apelacyjny nie wskazały, aby organ rentowy ponosił odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie świadczenia. Sąd Apelacyjny uznał bezzasadność wniesionej przez organ rentowy apelacji, dlatego Oddział powinien rozpoznać wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy niezwłocznie, ponieważ miał ku temu wszelkie informacje. Odwołujący miał z pewnością problemy ortopedyczne, neurologiczne i psychiatryczne (zeznania odwołującego, k. 32 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt rentowych, zeznań odwołującego oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania znajdującego się w aktach głównych i dołączonych do sprawy.

Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą i tworzyły spójny stan faktyczny. Strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające wysoki walor dowodowy. Również zeznania ubezpieczonego były objęte walorem wiarygodności, gdyż jego twierdzenia były poparte zebraną dokumentacją w sprawie.

W związku z tym Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 19 lipca 2018 r., znak: (...) jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną niniejszego postępowania było rozważenie, czy odwołujący ma prawo do odsetek za zwłokę z tytułu wypłaty świadczenia rentowego.

W myśl art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778) jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Wyrokami wydanymi w dniach 7 lipca 2016 r. i 14 marca 2018 r. tutejszy Sąd oraz Sąd Apelacyjny nie ustalił o odpowiedzialności organu rentowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podnosił, że w związku z tym odwołującemu nie należało się prawo do pobierania odsetek od przedmiotowego świadczenia. Badając tylko i wyłącznie ten aspekt, w ocenie Sądu ubezpieczony nie miał zamkniętej drogi do dochodzenia prawa do odsetek. Sąd doszedł do przekonania, że brak rozstrzygnięcia w wyroku o odpowiedzialności organu rentowego, nie powoduje żadnych skutków prawnych i zarazem umożliwia dochodzenie roszczenia odsetkowego od zasądzonego na rzecz ubezpieczonego świadczenia.

Sąd przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu ortopedii. Istotnym był fakt, że główne schorzenia ubezpieczonego występowały po stronie ortopedycznej, dlatego opinie lekarzy z zakresu tej dziedziny były niezbędne do prawidłowego wyrokowania dotyczącego stanu zdrowia odwołującego. W ocenie Sądu nie można przyjąć, tak, jak czyni to ubezpieczony, że organ rentowy z pełną świadomością oraz celowością przedłużał i opóźniał wydanie decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia. Sąd zważył, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych dochowując terminów zgodnych z ww. obowiązującymi przepisami prawa, podjął wypłatę renty z tytułu

częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w ciągu 30 dni od daty wpłynięcia do Oddziału prawomocnego wyroku Sądu. Zgodnie z niekwestionowanym przez strony procesu zgromadzonym i ustalonym materiałem dowodowym, wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 14 maja 2018 r., a w dniu 6 czerwca 2018 r. nastąpiło podjęcie wypłaty świadczenia. W związku z tym Sąd przyjął, że terminy ustawowe zostały dochowane.

Drugą sporną kwestią w niniejszej sprawie były działania podejmowane przez organ rentowy na etapie postępowania wyjaśniającego. Ubezpieczony podnosił w toku postępowania sądowego, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien był przyznać mu świadczenie rentowe na podstawie orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika. Sąd ustalił, że lekarz orzecznik, podobnie jak Komisja Lekarska ZUS, uznali odwołującego za zdolnego do wykonywania pracy i na tej podstawie w konsekwencji odmówiono mu prawa do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd na etapie badania sprawy prawidłowo dopuścił dowód z opinii niezależnych biegłych sądowych. Co prawda biegły ortopeda przyznał, że odwołujący jest częściowo trwale niezdolny do pracy, lecz Sąd Apelacyjny zgodnie z wnioskiem organu rentowego dopuścił dowód z opinii kolejnego biegłego sądowego ortopedy. Zaistniałe okoliczności niewątpliwie wskazują, że stan zdrowia odwołującego w odniesieniu do jego zdolności i możliwości podjęcia oraz wykonywania pracy zarobkowej nie był łatwy do oceny. Biegli sądowi orzekający w sprawie dotyczącej przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy są niezależnymi specjalistami w dziedzinie ortopedii i posiadają doświadczenie w opiniowaniu spraw na rzecz sądu. Na skutek badania stanu zdrowia, biegli sądowi w oddzielnych opiniach sądowych doszli do tożsamyh wniosków. Należy wskazać, że gdyby sprawa była oczywista, to Sąd Apelacyjny nie kontynuowałby postępowania dowodowego i nie dopuszczał dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego z zakresu ortopedii. W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego lekarze badający odwołującego na etapie postępowania wyjaśniającego mieli prawo uznać go za zdolnego do pracy, pomimo że okazało się, iż ich stanowiska okazały się być błędne. Sąd zważył, że kwestia oceny stanu zdrowia ubezpieczonego była na tyle skomplikowana i trudna, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wypłacie świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(...)

(...)